

Interesser komme til at sidde med et Flertal, med 3 mod 2. Og dette vil gentage sig helt ned igennem trods al Lodtrækning og al Udskydningsret, helt ned igennem vil Forholdet blive 3 mod 2. Det, de Herrer her skulle stemme for, bliver Overklassenævninger, det bliver Landstingets Standpunkt, det bliver i skarp Strid med, hvad dette Ting Gang paa Gang tidligere har vedtaget.

Den ærede Ordfører for Folketinget, det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup), nævnedes Forholdet i forskellige andre Lande, nævnedes Amerika, England og Frankrig, og mente, at der var Udtagelsesmaaden ikke synderlig mere demokratisk, end den vilde blive efter dette Forligsforslag. Jeg vil dertil sige, at alle de tre Lande ere gamle demokratiske Lande, navnlig gælder dette England og Amerika. Sheriffen staar der i høj Grad som Repræsentant for Folkesuverænitet, en Folkesuverænitet, der har 700 Aar paa Bagen. Forholdene i de Lande, hvor Nævningeinstitutionen desuden er gammel, i England ældgammel, kunne ikke sammenlignes med Forholdene i Danmark, hvor vi have et Tokammerssystem — det har man ganske vist ogsaa i England, men vi have et Tokammerssystem, brugt paa den Maade, at et Parti eller en Samfundsklasse gennem en Menneskealder i Kraft af dette Tokammerssystem har siddet som Herrer over hele den øvrige Befolkning. — Forholdene i de Lande kunne ikke sammenlignes med Forholdene i Danmark, hvor det saakaldte Systemskifte er ganske nyt og ungt, og hvor det tilmed ikke er gennemført mere, end at ogsaa den nuværende Regering paa det ene Punkt efter det andet er afhængig af den privilegerede Valgrets Ting. Det viser denne Sag, det vise de andre Forlig, der ere afsluttede i denne Rigsdagssamling. Altsaa, vi ere ingenlunde — desværre langt fra — blevne et demokratisk Land, vi ere desværre langt fra blevne et Land, hvor Folkesuverænitetten hersker, og der kan være langt igen. Man kan altsaa ikke uden videre sammenligne Forholdene her med Forholdene i de nævnte Lande. Her vil det ingenlunde gælde, at Overpræsidenten i København og Amtmændene virkelig repræsentere Folkesuverænitetten. Nej, de ville repræsentere den aristokratiske, konservative Samfundsopfattelse og Samfundsinteresse, det ville de i hvert Fald gøre i 99 af 100 Tilfælde. De have ikke forandret sig, de ere væsentlig de samme, som de vare under Højre. Det er ikke saadan her i Landet, at Over-

præsident og Amtmænd, de højeste administrative Embedsmænd, skifte med Regeringerne. De kunne sidde en Menneskealder, efter at et helt nyt System er kommet til Magten her i Landet. Det vil altsaa komme dertil, at Nævninger blive udtagne af Mænd, der i hvert Tilfælde ere en Menneskealder bag efter Tidens Tankegang.

Men den ærede Ordfører glemte at nævne Lande, hvor de have demokratiske Nævningeinstitutioner. Saaledes som Svejts, hvor ikke blot Nævningerne ere demokratiske, men hvor selve Dommerne vælges ved almindelige, direkte Folkevalg, hvor hele Domsmagten er lagt i den almindelige Valgrets Haand. Det ærede Medlem nævnedes ikke Norge. Det undrede mig, at han gik saa forsigtigt uden om Norge, han kom helt over paa den anden Side af Atlanterhavet, det havde ligget nok saa nær blot at gøre et Svip over Skagerak, blot op til Norge. Men ganske vist forstaar jeg, at Ordet Norge lyder ikke rart i det ærede Flertals Øren i dette Øjeblik. Thi i Norge har man Eksempel paa, at Venstre, ganske kort efter at det var kommet til Magten — hvis jeg ikke tager fejl allerede i 1887, 3 Aar efter, at det var kommet til Magten — gennemførte en stor og god Retsreform. Det var noget af det, der interesserede det norske Venstre, det viste det ved, at det straks gav sig i Færd med at gennemføre Retsreformen og ikke veg tilbage for Omkostningerne. Det norske Venstre gennemførte ogsaa demokratiske Nævninger, udgaaede indirekte af Folkevalg.

Her ved Nævningerne staa vi altsaa ved et Kærnepunkt i Sagen. Det er os Socialdemokrater umuligt at give vor Tilslutning til et Forslag om Nævninger af denne Art. Vi sige: Saa hellere vente; hellere ingen Nævninger end Overklassenævninger, hellere de nuværende fagdanede Jurister som Dommere end Arbejdsgiverdomstole. Vi nedlægge vor bestemtteste Protest mod dette Forslag, vi tro, at der vil blive den stærkeste Misfornøjelse dermed særlig i Arbejderklassen i By og paa Land. Vi ville intet Ansvar have derfor, og derfor protestere vi derimod og forbeholde os Dagen efter, at dette Forlig er gaaet igennem, at kæmpe videre for at faa disse Nævninger forandrede i demokratisk Retning. Før denne Forandring er sat igennem, vil der ikke blive Tilfredshed med Institutionen, det er vor Overbevisning.

Men der er desuden i dette Forslag, som her anbefales af Folketingets Ord-